

do Stowonika Polski Walczącej na Kresach Północno-Wschodnich II Rzeczypospolitej.

1. LEBECKI JAN, syn JÓZEFA i STEFANII z d. PADZEWICZ pseudonim „STORCZYK”

2. 21 lutego 1923 r., ŁACHWA pow. ŁUNINIEC, woj. POLESKIE

3. nie dotyczy

4. Pochodzenie społeczne - inteligentkie. Ojciec - inżynier-technolog, inspektor dozoru kotłowy na woj. WILEŃSKIE i NOWOGRÓDZKIE. Matka - wykształcenie humanistyczne (filozofia), zawodowo nie pracowała

Od 4-go roku życia mieszkałem w WILNIE. Do 1939 r. ukończyłem cztery klasy („mala matara”) w gimnazjum oo. jezuitów w WILNIE. W ramach tej nauki odbyłem 2 lata wyposobienia wojskowego. We wrześniu 1939 r. bratem udział w służbie wartowniczej przy strategicznych punktach miasta WILNA.

5. W roku szkolnym 1939/40 ukończyłem I-ą klasę liceum u oo. jezuitów. W następnym roku szkolnym ukończyłem do IX - tej średniej szkoły w Wilnie (tzw. „diesięciolatka”) z polskim językiem wykładowym. Tam też w 1941 r. zdałem maturę.

Zaraz potem przenieśliśmy się z WILNA do majątku ojca WILKISZKI koło TURGIEL i tam pracowałem przy gospodarstwie do końca 1943 r.

1 maja 1943 r. wstąpiłem do konspiracji w TURGIELACH, w ramach której przeszedłem szkolenie dywersyjne i bojowe

6. W styczniu 1944 r. wstąpiłem do Oddziału „TONKA” prelokalnego później w VI Samodzielnej Brygady Partyzanckiej AK „WILNO”. Pierwotnie byłem w 1 plutonie (dowódca WINCENTY BORODZIEWICZ „SZKRAB”). W marcu 1944 r. pełniłem w nim funkcję tłumacza, łącznika i opiekuna przy 5-ciu Francuzach przybyłych z III Brygady.

Od kwietnia do lipca 1944 służyłem w 2 plutonie (dowódca ZYGMUNT BŁAŻEJEWICZ „ZYGMUNT”), w 4 drużynie (dowódca TADEUSZ DOBOSZYŃSKI „BIAŁY”). Dowódcą naszej I-jej kompanii był HENRYK MESZCZYŃSKI „DZIEWIĆ”.

Bratem udział w następujących akcjach bojowych:

- 17/18 stycznia 1944 - rozbić posterunku litewskiego w RUDOMINIE (wspólnie z III Brygadą).
- 20 stycznia 1944 - likwidacja posterunku litewskiego w POLANACH (wspólnie z III Brygadą).
- luty 1944 - likwidacja posterunku litewskiego w GIERWIATACH
- 12 marzec 1944 - likwidacja posterunku litewskiego w SZUMSKU
- 21 kwietnia 1944 - nieudany atak na posterunek litewski w WORNIANACH
- 20 maj 1944 - udana akcja na niemiecką ciężarówkę z wojakami na trasie marz. J. PIŁSUDSKIEGO w okolicach LELANÓW oraz druga akcja na odciekających na tę ciężarówkę Niemców przy zwanym moście na rzece PIELASIE (okolice PRZEWOZY).
- 9 czerwca 1944 - rozbić sowieckiej bandy rabunkowej w lesie w okolicach wsi KORSAKI
- 16 czerwca 1944 - zdobycie posterunku Grenzschutzu w KASZETACH
- koniec czerwca 1944 - likwidacja miejscowej bandy w okolicach EJSZYSZEK

Wskutek po tej akcji uległem kontuzji nasłutek wybuchu granatu rzuconego na nas z karabinu w czasie marszu. Mimo tej kontuzji oddziału nie opuściłem.

Na początku lipca 1944r. bratem udział w forsownym marszu z rejonu EJSZYSZEK do rejonu WÓLKORABISZEK (w ramach operacji „Ostra Brama”).

7. Po aresztowaniu dowództwa AK przez NKWD w dn. 17 lipca 1944r. bratem udział w przemarszu do puszczy RUDNICKIEJ

Na początku następnego przemarszu do puszczy GRODZIENSKIEJ (RUSKIEJ) zostaliśmy ostrzelani przez oddział sowiecki (zginęli nasi szeregowi). Bratem udział w natarciu na „sowieców”, który wycofali się do lasu nie przyjmując walki (por. „Wileński Przekaz” Nr. 3/15 str. 9).

W końcu lipca 1944r. wyruszyłem w 15-osobowej grupie dowodzonej przez ppor. ZYGMUNTA BŁAŻEJEWICZA (ps. ZYGMUNT) z puszczy GRODZIENSKIEJ z zamiarem przedostania się do Polonii Centralnej. W czasie tego przemarszu mieliśmy liczne kolizje (niezdarzenia) z oddziałami sowieckimi. (np. kolo lesnicówki HANUS w puszczy AUGUSTOWSKIEJ).

W sierpniu 1944r. w rejonie SOKÓŁKI w czasie nocnego pre-
marszu weszliśmy nieoczekiwanie w obóz sowiecki w lesie.
Wraz z kilkoma kolegami straciliśmy w ciemnościach kon-
takt z resztą naszego oddziału i po wyjściu z lasu znaleźs-
my schronienie na wsi rezygnując z dalszego marszu.

8. W końcu sierpnia 1944 zostaliśmy pod SOKÓŁKĄ aresztowani
przez NKWD i osadzeni w więzieniu w BIAŁYMSTOKU. W
październiku 1944 wywieziono mnie do łagru w OSTASZKOWIE,
gdzie przebywałem do maja 1947r. Następnie wywieziono mnie
do łagru w MORSZANŃSKU, w którym przebywałem do paź-
dziernika 1947. W MORSZANŃSKU zetknąłem się z więzionym
tam dowódcą VI Brygady mjr. FRANCISZKIEM KOPROWS-
KIM (ps. "KONAR").

9. Na skutek kontuzji odniesionej w czerwcu 1944r. nabyłem
uprawnienia do inwalidztwa ^{wojennego} I kategorii, gdyż skutki tej kon-
tuzji okazały się trwałe (częściowa utrata słuchu w
jednym uchu).

10. Po powrocie do kraju jesienią 1947 podjąłem studia na
Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i ukończyłem je w
1951r. z tytułem magistra praw.

W latach 1950-51 równoległe do studiów na KUL-u po-
biwałem nauki w Technicznej Szkole Budowlanej w LUBLI-
NIE, którą ukończyłem uzyskując stopień budowlanego.

W 1956r. zawarłem związek małżeński z ALEKSANDRĄ
TEODORĄ KOCYBOWSKĄ (z zawodu psycholog). Mam
dwie córki: MAGDALENA (ur. 1957) i GRAZYNA (ur. 1958)

Moja praca zawodowa miała następujący przebieg:
1951-53 Dyrekcja Budowy Onedli Robotniczych w LUBLINIE
- inspektor nadzoru

1953-59 Zarząd Inwestycji Szkolnych w LUBLINIE
- inspektor nadzoru

1959-81 Szkołnictwo Zawodowe LUBLIN - nauczyciel

W 1981r. przeszedłem na emeryturę

11. Posiadam następujące odznaczenia i wyróżnienia:

- Krzyż Armii Krajowej Nr. 40223 (Londyn) 20.I.1988
- Medal Waleczności Nr. 38523 (Londyn) 24.I.1990

- Odrzeka VI Wileńskiej Samodzielnej Brygady Partyzanckiej AK
Nr. 035 21. VIII. 1983
- Honorowa Odrzeka żołnierza Armii Krajowej Olegów Wileńskiego i Nowogródzkiego Nr. 038/W-441 15. VIII. 1944
- Krzyż Partyzancki Nr. 777-83-30 20. IV. 1983
- Medal Zwycięstwa i Wolności 1945
- Srebrny Krzyż Zasługi Nr. 2656-83-46 20. IX. 1983
- Srebrny Krzyż Zasługi Nr. 851-71-67 23. IX. 1980
- Złoty Krzyż Zasługi Nr. 1392-80-55 9. VII. 1980

12. Następnie wyliczono po przebytych Tagrach sowieckich zaczątkiem po wojnie stopniowo tracić wzrok (neregularnie w ostatnich latach) i obecnie jestem już prawie całkowicie niewidomy.

13. Wzmianki o mojej działalności w AK są w następujących publikacjach:

- W. BORODZIEWICZ „szósta Wileńska Brygada AK”
(str. 89, 188, 291, 302, 323, 337)
- „Wspominy Przegląd Historyczny” 1989 Nr. 1 str. 373
- „Wileński Przekaz” Nr. 3/15 i 4/16 („Droga na Zachód”)
- „Wileński Przekaz” Nr. 2/14 str. 21

14 nie dotyczy

15. Usprawienie kombatanckie wydane przez ZBOWiD w LUBLINIE Lb 17389/10126/XI/80/80 - zaświadczenie Nr. 620089 z dn. 11. V. 1980r. (kserokopia w załączeniu)

16. Zdjęcie z okresu konspiracji - w załączeniu.

(-) Jan Lebecki „Storczyk”

uwaga ze względu na utratę wzroku przez aublietowanego pow. aubliet w jego imieniu wypełnit Jerry GILLERN („Świsł”) - kolega z VI Brygady, z premisem do Polski Centralnej i z łagru OSTASZKÓW

Warszawa, 26. X 1992

Gillern o. H. T. Tomel postać sztandarową u Koźmiel
so. Jachow u 15-ve 14. XI. 1987 m. n. 9. V. 1988 nie
pożne be Tomel - urodzony u niego urozy tożsady